

BASF

MEDEDELINGEN VOOR GELUIDSBANDVRIENDEN

Uitgave van de Badische Anilin- & Soda-Fabrik AG · Ludwigshafen am Rhein

no. 6 - april 1961

Toen Hans Strohschneider uit Rottach-Egem aan het Tegernmeer op een herfst-dag in 1945 door een bos in de omgeving zwierf, ontdekte hij daar een uit-gebrand autowrak. Tussen de overblijfselen vond hij een paar dozen met donker-bruine rollen, die op een ongelooflijke wijze door elkaar lagen. Aan de bomen eromheen hingen lange, bruine banden, die eruit zagen als serpentines.

Strohschneider kon destijds geen verklaring vinden voor hetgeen hij zag. Met de rollen en banden kon hij niets beginnen en daarom liet hij de merkwaardige vondst net zo achter als hij deze had aangetroffen. Van geluidsbanden had de meubelmaker Strohschneider toen nog nooit gehoord. Jaren later kreeg hij echter iets te horen over bandrecording en toen hij ook in de winkels band-recorders en geluidsbanden zag, herinnerde hij zich de merkwaardige banden, die hij in 1945 had gevonden. De gedachte, dat het geluidsbanden — en misschien zelfs wel bespeelde — zouden kunnen zijn, liet hem niet meer los. Maar het duurde jaren, voordat hij besloot te gaan kijken, of de banden nog op dezelfde plaats lagen.

Op een winterse dag in het begin van 1959, dus 14 jaar na zijn ontdekking, zocht Strohschneider de oude plaats weer op. Het wrak van de autobus, de rollen en ook de banden waren er nog. Blijkbaar was er in de tussentijd niemand geweest. Hij haalde enige rollen uit de besneeuwde, modderige grond, trok een paar serpentines uit de bomen, stak alles in zijn rugzak en ging naar huis.

Strohschneider, die nu overtuigd was, dat hij geluidsbanden had gevonden, kocht een bandrecorder. Met water spoelde hij de modder van de rollen en banden. Toen hij daarmee bezig was bemerkte hij, dat vele banden zo aan elkaar geplakt, vergaan en bros waren, dat men ze niet eens meer kon afwickelen, laat

staan op de bandrecorder afspelen. De overige banden plakten echter niet aan elkaar en waren zo sterk, dat men ze nauwelijks stuk kon scheuren en kreukels konden gemakkelijk gladgestreken worden.

Het duurde echter nog wel enige tijd voordat Strohschneider naar de eerste band kon luisteren. De banden moesten allereerst ontward en omgespoeld worden. Toen dat gebeurd was, bleek, dat de bandrecorder van Strohschneider een andere snelheid had dan die, waarop de banden waren opgenomen. Strohschneider moest eerst een ingewikkelde constructie bouwen van de bandrecorder, een pick-up en een oude wolwikkelmachine, voordat hij eindelijk de banden kon beluisteren. Het bleek, dat hij opnamen van rechtszittingen had gevonden. De banden zijn nu als documenten van aanzienlijke historische waarde. Strohschneider zocht sindsdien nog herhaaldelijk 'zijn' vindplaats op en bracht iedere keer meer banden mee naar huis. Het afspelen gaat nu eenvoudiger: pick-up en wolwikkelmachine zijn niet meer nodig sinds Strohschneider een tweede bandrecorder heeft. De banden werden destijds met 77 cm/sec. bandsnelheid opgenomen. De originele opnamen copieert Strohschneider nu met beide recorders bij 4.75 cm/sec. op een LGS- of PES-band. Als hij deze dan met 19 cm/sec. afspeelt, heeft de weergave de juiste snelheid. Een deel van de door Strohschneider gevonden banden werd op de BASF zorgvuldig onderzocht. Hierbij bevonden zich banden van het door ons sinds lang niet meer vervaardigde type L. Het bandtype L was de eerste MAGNETOPHONBAND BASF op [®]LUVITHERM-basis, een massaband, die in 1944 uit de fabricage kwam. Alleen de opnamen op deze L-banden konden onberispelijk weergegeven worden, ofschoon de banden reeds 16 jaar geleden bespeeld werden en 14 jaar lang op de Wallberg onder de grond tussen afval en in de winter zelfs onder sneeuw en ijs gelegen hadden.

De band met onbeperkte mogelijkheden (tot verlenging).

Aan de hand van de speeltijdentabel kan worden vastgesteld, dat b.v. een spoel met 360 m band bij 9,5 cm/sec. op één spoor 1 uur speelt. Dat klopt — en toch niet helemaal. Men kan zonder meer een ononderbroken opname van langer dan een uur maken, echter alleen met recorders die met een bandaandruksysteem werken.

Nadert de band, die wordt bespeeld, het einde, dan wordt de nog onbespeelde rest snel met de hand afgewikkeld, zodat tussen de afwikkelspoel en de bandgeleiders een lus ontstaat. De schakelband en voorloopband worden dan verwijderd. Op het afspoelplateau wordt in plaats van de intussen lege spoel een volle gelegd, waarvan vooraf eveneens de schakelband en voorloopband zijn verwijderd. Aan het begin van de band wordt een stukje BASF-plakband zo aangebracht, dat het voor de helft buiten de band uitsteekt. Op dit uitstekende stuk plakband drukt men dan het eind van de band van de eerste spoel; men plakt dus beide banden tijdens de opname aan elkaar.

Nadat de zo ontstane las de magneetkop is gepasseerd, wordt het plakband van de eerste band losgemaakt en deze band vervangen door een lege spoel, waarop de tweede band wordt gewikkeld. Op dezelfde manier kan men aan de tweede band een derde plakken, daaraan een vierde enz.

Dit kan de reddende oplossing betekenen, wanneer men merkt, dat een belangrijke opname nog enkele minuten zal duren, terwijl de band bijna op is. In een dergelijk geval is een paar meter van een ® Pikkolo-band doorgaans genoeg: men heeft doorgaans niet eens een heel bandje nodig.

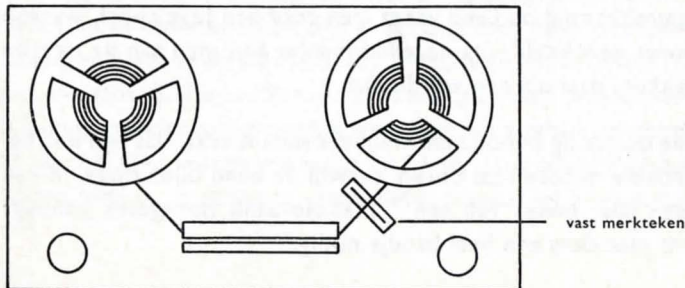
Hier gaat het om seconden.

Bij een groot aantal film- en bandopnameamateurs zijn beeld en geluid onafscheidelijk geworden: zonder veel moeite kan men beide combineren. De inwerking van het beeld wordt aanzienlijk versterkt door de toepassing van commentaar, muziek en geluiden. De keuze van de geluidsillustraties en de plaats, waarop deze moeten worden aangebracht, zijn echter van wezenlijk belang.

Welke problemen kunnen er hierbij nu ontstaan?

Laten wij U een voorbeeld geven. De filmscène moet een muzikale begeleiding krijgen, waarbij het slot van de muziekpassage samenvalt met het einde van de filmscène. Of: U zou graag hebben, dat een bepaald gedeelte van de muziek, zoals de inzet van een instrumentengroep of een tempowisseling, samenvalt met één of andere filmscène.

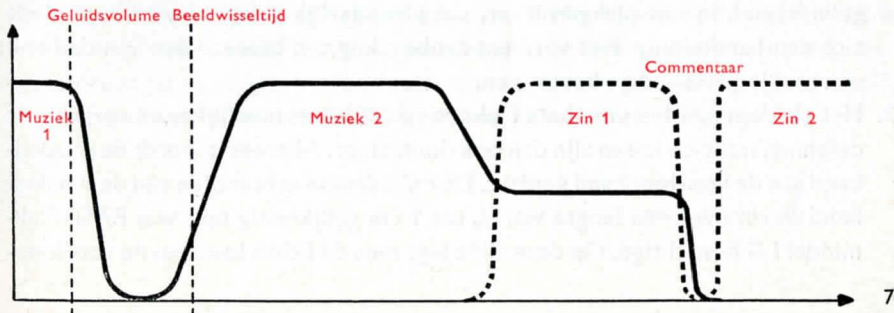
Er is gemakkelijk een oplossing te vinden voor deze problemen, als men het betreffende muziekstuk reeds op een band heeft opgenomen. Laten wij aannemen, dat de slotscène van een film, die 17 seconden duurt, muzikaal zo geïllustreerd moet worden, dat het einde van de film en van de muziek samenvallen. Terugrekenend van het einde van de muziek heeft men dus 17 seconden nodig. Als

men nu het punt op de geluidsband wil vinden, van waaraf het muziekstuk moet worden gecopieerd, dan spoelt men de band af tot aan het eind van het muziekstuk en stopt daar met behulp van de snelstoptoets. Op de rugzijde van de band brengt men dan een teken aan, dat samenvalt met een vast teken op de dekplaat van de recorder (zie afbeelding 1).

Als merkteken kan men het beste een klein stukje papier gebruiken, dat met plakband wordt bevestigd. Men draait de band nu om en als men de recorder na de gewenste tijd — in ons geval dus na 17 seconden — weer stopzet, is de muziek 17 seconden teruggelopen. Nu moet men een tweede merkteken op de band aanbrenge, om het begin van de passage aan te geven. Door de spoelen nog eens om te keren, krijgt men het startpunt van de muziek. Bijzonder gemakkelijk gaat het merken bij Signeerband BASF: met potloodstreepjes kan men elke gewenste passage op de gele rugzijde van de band aantekenen.

De hierboven beschreven methode kan ook met succes worden gebruikt bij het vertonen van dia's, als bijvoorbeeld een foto met achtergrondmuziek zo van gesproken commentaar moet worden voorzien, dat het einde van de tekst en het slot van de muziek samenvallen (zie afbeelding 2). Ook bij het maken van achtergrondgeluiden kan men op deze manier goede resultaten bereiken.

Hoe plakt men BASF-schakelband?

Elke MAGNETOPHONBAND BASF is bij aankoop klaar voor gebruik, want hij is voorzien van voorloop- en schakelband. De schakelband stelt bij recorders met elektrische uit- of omschakeling een schakelcontact in werking. Daar de band-opnameamateur af en toe een aanvulling nodig heeft, wordt schakelband ook afzonderlijk geleverd in rollen van 25 meter.

BASF-schakelband bestaat uit een zeer duurzame verzilverde koperfolie, die op een transparante [®]LUVITHERM-laag is aangebracht. De band werkt dus op de onbedrukte zijde, daar slechts hier de geleidende zilverlaag, die contact kan maken, vrij ligt. De meeste bandrecorders zijn zo geconstrueerd, dat het schakelcontact aan dezelfde zijde als de magneetkoppen ligt. Bij het bevestigen van de schakelband moet men er dus op letten, dat de gevoelige laag van de geluidsband (onbedrukt) en de actieve zijde van de schakelband (onbedrukt) naar één kant liggen.

Men kan BASF-schakelband op twee manieren plakken:

1. Het plakken met BASF-Plakband L is het eenvoudigst. Men plakt schakelband aan geluidsband of voorloopband op dezelfde manier als geluidsband aan geluidsband. In ons plakgarnituur, dat afzonderlijk geleverd wordt, bevindt zich een handleiding. Het verdient aanbeveling aan beide zijden van de band een stukje plakband te bevestigen.
2. Het plakken met het vloeibare Plakmiddel LG is iets moeilijker en vergt meer oefening, maar de lassen zijn dan ook duurzamer. Allereerst wordt de schakelband aan de voorloopband geplakt. De onbedrukte achterzijde van de schakelband wordt over een lengte van $\frac{1}{2}$ tot 1 cm gelijkmatig met wat BASF-Plakmiddel LG bevochtigd. Op deze zijde legt men de lichte kant van de voorloop-

band. Als schakelband en voorloopband precies over elkaar liggen en de goede richting hebben, wordt de las goed aangedrukt en moet dan enige minuten drogen. De droogtijd wordt door de warmte van een gloeilampje verkort, als men de las op ongeveer 5 tot 10 cm afstand van de lamp houdt. De las tussen schakelband en geluidsband wordt op dezelfde manier uitgevoerd, alleen moet allereerst $\frac{1}{2}$ tot 1 cm van de actieve laag van de geluidsband worden verwijderd. Men legt de geluidsband met de gevoelige laag naar boven op een stuk vloeipapier, bevochtigt een lapje met wat Plakmiddel LG en wrijft daarmee over het einde van de band, totdat de laag verwijderd is. Dan plakt men, zoals hierboven beschreven. De las tussen schakelband en geluidsband kan nog extra verstevigd worden, door hierover op de actieve zijde (onbedrukt) een smalle strook Plakband L te plakken.

Het demagnetiseren van magneetkoppen en bandgeleiders.

Magneetkoppen en bandgeleiders van bandrecorders worden gemagnetiseerd, als men ze met magnetische werktuigen aanraakt. Bij de weergave van een gespeelde band wordt dan een onaangename ruis hoorbaar. De magneetkoppen kunnen echter zonder enig bezwaar met een snelwisser, die in de vakhandel te verkrijgen is, volledig worden gedemagnetiseerd. Hierbij wordt de ingeschakelde snelwisser enkele malen bij de magneetkoppen gebracht en weer verwijderd. Tenslotte moet er nog op worden gelet, dat de stroom pas wordt uitgeschakeld, als de snelwisser tenminste 50 cm van de magneetkoppen is verwijderd.

Jeugdleiders ontdekken de geluidsband.

'Hoe krijg je nu dat effect?'

'Stilte, alsjeblieft, we gaan opnemen!'

Platenspelers, bandrecorders, microfoons, versterkers en stapels geluidsband. Een enthousiaste schare jeugdleiders was eind 1960 bijeen op Staelduin-Hoeve te 's Gravenzande, om met de mogelijkheden van bandrecorder en geluidsband vertrouwd te raken en aansluitingen te zoeken tussen de moderne communicatiemiddelen en het jeugdwerk.

Terwijl de storm over het Zuid-Hollandse land raasde en voor een wel heel echt geluidsdecor zorgde, luisterden de deelnemers naar de inleiders: de heren Tom Bouws en Joop Reinboud. Uit een rijke schat van ervaringen, o.m. de verzorging van de 'Piccolo'-radiouitzending, kregen de aanwezigen aanwijzingen, die van belang zijn voor de verzorging van reportages en klankbeelden. Gewezen werd op de noodzaak van 'echtheid' in de opnamen. Een tech-

nisch volmaakt klankbeeld kan niet uit de verf komen, als de echtheid, die de sfeer bepaalt, ontbreekt. Geen klokgelui uit Amsterdam en orgelmuziek uit den Bosch dus, in een programma over Maastricht.

Na de deskundige inleidingen werd begonnen met de verzorging van een Piccolo-uitzending. Voor de meeste deelnemers was het de eerste maal, dat zij bij de uitvoering van een radio-programma werden betrokken.

De zondagmorgen werd besteed aan het zelf samenstellen van klankbeelden. In een aantal werkgroepen werden zelfgekozen onderwerpen uitgewerkt en op de band gebracht. Na de maaltijd werd de film 'de magische band', onze geluidsfilm over de toepassingsmogelijkheden van de geluidsband, vertoond.

Een beoordeling van de gemaakte klankbeelden besloot dit instructieve weekend. En de nawerking? Diverse groepen en clubs in verschillende plaatsen zijn enthousiast begonnen en wij mogen rustig vaststellen: de jeugdbeweging heeft de geluidsband ontdekt.

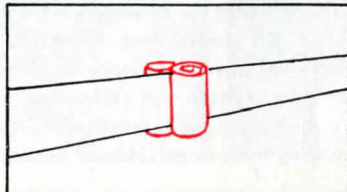
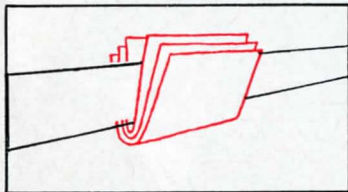
Het reinigen van MAGNETOPHONBAND BASF Typ LGS.

De opname- resp. weergavekwaliteit van geluidsbanden kan na verloop van tijd ten gevolge van het vuil worden van de banden achteruitgaan. Dit kan o.m. een gevolg zijn van fouten van de recorder, b.v.

1. de band wordt te sterk tegen de koppen getrokken,
(Gebruiksaanwijzing van de recorder doorlezen!)
2. de bandtrek is te hoog,
3. er bevinden zich scherpe deeltjes of kantjes aan de recordergedeelten, waarlangs de band loopt.

In al deze gevallen kan men met een loupe groeven en slijpsporen in de magnetische laag zien. Het hierbij uitgefreesde materiaal van de band hecht zich aan de magneetkoppen, waardoor de geluidskwaliteit terugloopt.

Wanneer de banden in een stoffige omgeving, b.v. in cafés, clubhuizen enz. worden gebruikt, worden zij eveneens vuil. Ook een band, die vele honderden malen is afgedraaid, wordt na verloop van tijd vuil, met als gevolg een vermindering van kwaliteit. De oorspronkelijke, goede kwaliteit kan echter volledig worden herkegen, indien de geluidsband volgens de hieronder beschreven

methoden wordt gereinigd. Het verdient tevens aanbeveling, eventuele fouten aan de recorder spoedig te laten herstellen.

1. *Droge reinigingsmethode.*

- a. U laat de vuile band — in weergavestand van de recorder — tussen vloei- of filtreerpapier doorlopen, terwijl U met 2 vingers een zwakke druk op dit papier uitoefent. De druk moet aan beide zijden gelijkmatig blijven, zodat de band niet scheefloopt en daardoor beschadigt.
- b. Nog eenvoudiger is deze reiniging op bandrecorders, waar de band door beugels, vilt tampons of rollen tegen de magneetkoppen wordt aangedrukt. Hierbij worden de opnamekop en het aandruksysteem met filtreerpapier omwikkeld, waardoor de band — eveneens in weergavestand van de recorder — automatisch tussen het filtreerpapier doorloopt. De band moet aan beide zijden worden gereinigd en het filtreerpapier moet herhaaldelijk worden vernieuwd. Reiniging zo nodig herhalen.

2. *Vochtige reinigingsmethode.*

Hierbij laat U de band direct achter de afwikkelspoel langs een met methanol (methyalcohol) bevochtigd lapje lopen. Opnamekop en aandruksysteem worden als onder 1b. met filtreerpapier omwikkeld, dat dan vocht en vuil opneemt. Gebruik slechts zoveel methanol, dat de band bij het bereiken van de opwikkelspoel weer geheel droog is. De laatste methode, die alleen bij MAGNETOPHONBAND BASF Typ LGS kan worden toegepast, verdient de voorkeur, omdat de reiniging grondiger geschiedt. Methanol (voorzichtig, vergift!) is bij iedere drogist verkrijgbaar. Wij moeten het gebruik van andere oplosmiddelen dringend afraden, daar een beschadiging van band of spoel in dat geval niet is uitgesloten.

De spleetinstelling van magneetkoppen.

De magneetkoppen van een bandrecorder hebben weliswaar een lange levensduur, maar deze is niet onbeperkt. Het is dus niet uitgesloten, dat U t.z.t. nieuwe koppen zult moeten aanbrengen. Bij het afspelen van vroegere opnamen krijgt men dan dikwijls de indruk, dat de weergave voor het verwisselen van de magneetkoppen beter was. Dit is dan ook zeer wel mogelijk en komt, doordat de spleetinstelling van de vroegere magneetkop niet met die van de nieuwe overeenkomt.

Met behulp van een band, die met de oude magneetkop werd opgenomen en zoveel mogelijk hoge frequenties bevat, kan de vakman de nieuwe magneetkop echter weer zo zuiver mogelijk instellen.

Als de spleetinstelling van de weergavekop niet overeenkomt met de opname-richting, wordt de kwaliteit van de weergave van de hoge frequenties aanzienlijk benadeeld. Een voorbeeld: als bij een bandsnelheid van 9,5 cm/sec. op half spoor een frequentie van 10.000 Hz wordt geregistreerd, zinkt het weergavepeil meer dan 10 dB, als de nieuwe stand van de spleet van de weergavekop t.o.v. de vroegere $1/6$ graad afwijkt.

Hieruit blijkt duidelijk het belang van een gelijke spleetinstelling bij opname en weergave, voor het bereiken van een zo goed mogelijke klankkwaliteit. Ter voorkoming van kwaliteitsverlies bij opnamen, die op een andere recorder zijn gemaakt, is de spleetinstelling genormaliseerd. Deze moet loodrecht op de band staan.

Slapend leren.

Van een geluidsbandvriend ontvingen wij het volgende bericht:

Niet iedereen leert gemakkelijk uit het hoofd en het heeft weinig zin 's avonds een boek onder het kussen te leggen. Psychologen hebben echter vastgesteld, dat een tekst gemakkelijker in het geheugen blijft hangen, als deze regelmatig op de geluidsband wordt herhaald. Op deze manier zou men woordelijk slapend kunnen leren. Nu zou het veel te lastig en tijdrovend zijn, een MAGNETOPHONBAND BASF van 360 m lengte voortdurend met datgene te bespreken, wat men uit het hoofd wil leren, of de band steeds terug te spoelen. Dit is ook helemaal niet nodig. Men hoeft het besproken bandgedeelte alleen maar met een stukje plakband aan elkaar te plakken, zodat een eindloze lus ontstaat en deze langs twee spoelen te laten lopen. De afstand tussen de beide spoelen is afhankelijk van de weergavetijd. Men kan het beste niet al te lange teksten nemen, maar voor b.v. elke strofe van een gedicht een nieuwe lus nemen.

Het spreekt vanzelf, dat aan de geluidsband door het ononderbroken lopen hoge eisen worden gesteld. MAGNETOPHONBAND BASF doorstaat deze krachtproef met glans, door de uitstekende mechanische eigenschappen.

Weet U overigens, dat in de handel speciale cassettes met een eindloze band verkrijgbaar zijn?

Hoe reinigt men vuile magneetkoppen?

Vuile magneetkoppen veroorzaken vervorming van de opnamen, die bovendien dof gaan klinken. Zelfs wanneer de opname wordt gemaakt op een recorder met volkomen schone koppen, klinkt deze bij weergave op een recorder, waarvan de magneetkoppen vuil zijn, aanzienlijk doffer. De hoge frequenties ontbreken namelijk.

Het is echter gemakkelijk, vuilgeworden magneetkoppen te reinigen. Men neemt de dekplaat van de recorder en reinigt de dan vrijliggende koppen met een in spiritus gedoopt lapje. Het verdient bovendien aanbeveling, van tijd tot tijd op dezelfde wijze het aandrukmechanisme, de rubberrollen en de bandgeleiders schoon te maken. Men dient er echter vooral voor te waken, dat de magneetkoppen met harde voorwerpen of magnetische gereedschappen worden aangeraakt.

NIEUWS OVER MAGNETOPHONBAND BASF

De juiste band direct bij de hand.

Dezer dagen verscheen een nieuw hulpmiddel voor onze geluidsbandvrienden: een archiefboekje voor het noteren van opnamen. Niets is onplezieriger dan band na band af te moeten zoeken naar de muziek, die U graag wilt horen. Met één oogopslag vindt U met behulp van het nieuwe boekje Schumann's pianoconcert, of het strikte danstempo van Victor Silvester, de geluidseffecten voor Uw hoorspel of de reportage van Uw huwelijk. Elke opname is nu immers logisch gerangschikt.

Uw handelaar levert U dit boekje op aanvraag.

Alle banden nu gepolijst.

In 'Mededelingen' nummer 4 berichtten wij, dat onze dubbelspeelband LGS 26 voor vierspoorrecorders het best geschikt is. Dit is vooral te danken aan het uiterst gladde oppervlak van de band. Deze bijzondere bewerking wordt sinds enige tijd ook toegepast bij alle andere banden van de types LGS en PES. De speciaal behandelde en daardoor spiegelgladde magnetische laag maakt een buitengewoon nauw contact tussen band en magneetkoppen mogelijk. Deze beslissende verbetering is vooral van belang voor het viersporensysteem, want het wil zeggen: verbeterde weergave van hoge frequenties, een volmaakt zuivere toon, geen slijtage van de kostbare magneetkoppen. De overige eigenschappen van MAGNETOPHONBAND BASF — mechanisch sterk, magnetisch stabiel, volle dynamiek, geen echo — blijven natuurlijk onveranderd.

Herhaaldelijk getest.

MAGNETOPHONBAND BASF wordt volgens nieuwe, verbeterde methoden reeds gedurende de productie getest en nogmaals daarna. Alleen banden, die meerdere malen zijn getest, verlaten de fabriek.

Stofdichte verpakking.

Vooraf bij de viersporentechniek moet de geluidsbandvriend erop letten, dat zijn banden en alle daarmee in aanraking komende delen van de recorder zorgvuldig worden beschermd tegen stof en vuil. Ook de BASF treft alle denkbare voorzorgsmaatregelen: elke MAGNETOPHONBAND BASF is nu dubbel verpakt. In de bekende rode draaicassette bevindt zich een dichtgelast plastic zakje, dat de band beschermt en bovendien garandeert, dat men een foutloze, niet eerder gebruikte band koopt.

Er zijn wellicht geluidsbandvrienden, die menen dat bij de aanvang van de lente de aktiviteit van de geluidsjagers afneemt en deze hobby tijdelijk wordt verdrongen door allerlei zomergenoegets. Dit is echter een misverstand. Evenals hun collega's in het buitenland hebben de Nederlandse geluidsjagers begrepen dat de lente- en zomermaanden uitstekend geschikt zijn voor de jacht op geluid. Wij weten uit ervaring, dat vele jagers inmiddels hiervoor voorbereidingen hebben getroffen. Microfoonkabels zijn, indien nodig, voorzien van nieuwe aansluitingen. Er zijn reflektoren gemaakt voor het 'vangen' van dierengeluiden. Verlengkabels zijn aan de recorder-uitrusting toegevoegd. Gelukkige bezitters van batterijrecorders hebben geheel nieuwe toepassingsmogelijkheden beproefd. Maar, en dit is wellicht het belangrijkste; er zijn plannen gemaakt, resp. draaiboeken geschreven. Verder zijn de geluidsjagers tot de ontdekking gekomen, dat niet elke opname een one man show kan zijn. Met andere woorden: men kan niet tegelijk tekstschrijver, opname-technicus, acteur en regisseur zijn. Zij die zich specialiseren in hoorspelen, klankbeelden en documentairen weten vaak uitstekende medewerkers aan te trekken uit de kringen van amateur-toneelspelers en -tekstschrijvers.

Lente- en zomermaanden betekenen dus jachtseizoen voor de geluidsjagers. Na de vakantie is over het algemeen de zeit bij binnen. Aangezien geen enkele geluidsjager angst heeft voor de schaar, bestaat deze buit vaak uit een aantal zeer kleine spoeltes met slechts enkele meters geluidsband, waarop voortreffelijke registraties zijn gemaakt. Later worden deze 'klankbeelden' gemonteerd en vormen zij een essentieel deel van een reportage of documentaire. De stimulans tot het maken van amateurgeluidsopnamen zou echter minder sterk zijn, wanneer de geluidsjager niet wist, wat hij daarna met zijn oeuvre zou moeten aanvangen. Er bestaat echter allerwege belangstelling voor zijn werk. Het geluidsarchief van de UNESCO, hetwelk werd opgericht tot steun aan de radio-omroeporganisaties in de zgn. jonge landen, bestaat voor het grootste deel uit amateuropnamen. Wij mogen hierbij vermelden, dat de Franse en Nederlandse geluidsjagers tot op heden de grootste bijdragen voor dit doel leverden. De World Tapes for education library, gevestigd in de Verenigde Staten, bevat uitsluitend amateurgeluidsopnamen waaronder enkele zeer goede Nederlandse inzendingen. Voor radio-uitzendingen in binnen- en buitenland hebben Nederlandse geluidsjagers opnamen gemaakt. Het meest aantrekkelijke evenement voor de recorderbezitter blijft echter de nationale en internationale wedstrijd voor de beste amateurgeluidsopname. Ook dit jaar organiseert de Nederlandse Vereniging van Geluidsjagers een nationale geluidswedstrijd. Voor de eerste maal kunnen ook stereo-opnamen worden ingezonden. Vanzelfsprekend worden deze opnamen uitsluitend beoordeeld ten opzichte van andere stereo-inzendingen. Ongetwijfeld zal echter de hoofdschotel bestaan uit monaurale opnamen. Nederlandse fabrikanten en importeurs hebben voor deze wedstrijd prachtige prijzen beschikbaar gesteld. Men kan inzenden in verschillende categorieën n.l. klankbeelden, hoorspelen, reportages, documentairen, muziekopnamen, geluidssnaphots, truckopnamen, alsmede de speciale categorie voor scholen. Deelname aan de nationale geluidswedstrijd staat voor elke amateur open en is kostenloos. Alle opnamen moeten echter eigen werk zijn. Kopieën van radio-uitzendingen of grammofoonplaten worden niet geaccepteerd. Evenals voorgaande jaren zullen de vijf beste inzendingen + 1 in de categorie voor scholen de Nederlandse selectie vormen voor de CIMES (Internationale wedstrijd voor de beste amateurgeluidsopname) welke medio oktober a.s. in West-Berlijn zal worden gehouden.

Op grond van de grote deelname in 1960 verwacht het bestuur van de N.V.G. enkele honderden inzendingen. Voor geluidsjagers, die aan dit unieke evenement willen deelnemen volgen hieronder enkele wenken:

1. Begin met het opstellen van een plan en maak aan de hand hiervan een draaiboek. Werk dus niet lukraak.
2. Besteed veel aandacht aan de technische kwaliteit van Uw opname en gebruik de hoogste snelheid, welke Uw recorder draait.
3. Imiteer niet de radio-omroep, doch zoek het gebied waarop amateurs beter en oorspronkelijker werk kunnen doen dan de professionele omroep.
4. Gebruik de schaar. Knip alle overtollige 'franje' uit Uw band. Verpak Uw tekst niet in te veel woorden en illustreer Uw opname met korte 'alles zeggende' geluidsshots.

Inzendingen voor de nationale geluidswedstrijd moeten voor 31 augustus a.s. worden ingezonden aan:

Jury Nationale Geluidswedstrijd 1961, Weteringschans 243, Amsterdam.

Reglement en inschrijfformulier zijn eveneens aan dit adres verkrijgbaar. (Verzoeken bij aanvraag f 0.12 aan postzegels in te sluiten.)

Wij wensen U een uitstekend jachtseizoen!

Zijn er nog oude nummers van de 'Mededelingen'?

Dagelijks ontvangen wij aanvragen om toezending van vroeger verschenen nummers van de 'Mededelingen'. Helaas kunnen wij aan deze wens niet voldoen, daar de oplagen volkomen uitgeput zijn. Wij kunnen onze lezers, die hun verzameling willen aanvullen, dan ook slechts aanraden bij de radiohandel naar oude nummers te vragen. Het is namelijk mogelijk, dat in de radiozaken nog oude nummers voorradig zijn, die wij zelf niet meer hebben.

Levert de BASF afvalbanden of 'tweede keus'?

Men vraagt ons dikwijls, of de BASF afvalbanden of 'tweede keus' levert: 'wat goedkoper' of zelfs helemaal gratis. Nu heeft de naam 'MAGNETOPHONBAND BASF' niet in de laatste plaats een vertrouwde en goede klank, doordat de band altijd in dezelfde kwaliteit wordt geleverd: in de gebruikelijke maten, voorzien van voorloop- en schakelband en verpakt in de originele rode draaicassette. Alleen volledig gegarandeerde banden verlaten de BASF; tweede keusbanden levert zij echter niet.

Volgorde van voorloopband, schakelband en geluidsband.

Elke MAGNETOPHONBAND BASF begint met een stuk voorloopband, dan volgt de schakelband en tenslotte de eigenlijke geluidsband. Een geluidsbandvriend vroeg, of de volgorde: voorloopband, schakelband, weer voorloopband en daarna geluidsband niet beter zou zijn. Hij was van mening, dat men dan op het tweede stuk voorloopband rustig de juiste opneemsterkte kon instellen, zodat men de goede modulatie heeft, als de eigenlijke geluidsband begint. Op het eerste gezicht lijkt voor dit voorstel wel iets te zeggen, maar bij de boven aangegeven volgorde ontstaat het gevaar, dat de opname reeds op de voorloopband vóór de geluidsband begint, of aan het einde van spoor 1 op de voorloopband doorloopt.

Adreswijzigingen.

Indien U het op prijs stelt deze 'Mededelingen' regelmatig te blijven ontvangen, dan verzoeken wij U vriendelijk eventuele adreswijzigingen te melden aan N.V. Color-Chemie, Postbus 19, Arnhem, onder vermelding van 'Mededelingen'.

OLDENZAALSE STR. 104
Hoek Lage Bothof
E N S C H E D E

Badische Anilin- & Soda-Fabrik AG
L U D W I G S H A F E N A M R H E I N

N.V. COLOR-CHEMIE | POSTBUS 19 | ARNHEM